אין ביעור המץ אלא שריפה ושמע מינה*

*הבערה לחלקיצאת ושמע מינה לא אמרינן

הואיל והותרה הבערה לצורך הותרה נמי

יראה לך שאור [ולא יראה לך *חמץ] בכל גבולך לפי שנא', לא יראה לך שאור *שלך

אי אתהרואה אבל אתהרואה של אחרים ושל פ

גבוה יכול ישמין ויקבל פקדונות מן הנכרי ת"ל 3

לא ימצא אין לי אלא בנכרי שלאכיבשתו ואין

שרוי עמך בחצר נכרי שכיבשתו ושרוי עמך בחצר מנין ת"ל לאימצא בבתיכם אין לי זילא

שבכתיכם בבורות בשיחין ובמערות מנין

ת"ל בכל גבולך ועדיין אני אומר בבתים עובר משום בל יראה ובל ימצא ובל יממין

ובל יקבל פקדונות מן הנכרי בגבולין שלן

אי אתה רואה אבל אתה רואה של אחרים

ושל גבוה מניין ליתן את האמור של זה בזה

ושל זה בזה ת"ל שאור שאור לגזרה שוה

נאמר שאור בבתים שאור לא ימצא בבתיכם ונאמר שאור בגבולין לא יראה לך

שאור מה שאור האמור בבתים עובר משום

בל יראה ובל ימצא ובל יממין ובל יקבל

פקדונות מן הנכרי אף שאור האמור בגבולין

עובר משום בל יראה ובל ימצא ובל יממיו

ובל יקבל פקדונות מן הנכרי' ומה שאור

האמור בגבולין שלך אי אתה רואה אבל

אתה רואה של אחרים ושל גבוה אף שאור

האמור בבתים שלך אי אתה רואה אבל

אתה רואה של אחרים ושל גבוה: אמר מר

אין לי אלא בנכרי שלא כיבשתו ואין שרוי

עמך בחצר נכרי שכיבשתו ושרוי עמך

בחצר מנין ת"ל לא ימצא כלפי "לייא אמר

אביי איפוך רבא אמר לעולם לא תיפוד

וארישא קאי שלך אי אתה רואה אבל אתה

רואה של אחרים ושל גבוה אין לי אלא

בנכרי שלא כיבשתו ואין שרוי עמך בחצר

ינכרי שכיבשתו ושרוי עמך בחצר מנין ת"ל

לא ימצא והאי תנא מיהדר אהיתירא ונסיב

עין משפט נר מצוה 10

בן א מויי פית מסומת ממן ותוכ סוכם כ ופיד סוכה א כ סתב

Ö

111-3

19 heh

358

797 607

incl

Hice St.

D1771

1. ways

PMS

ALICET

Cp5173

13/2/2/8

CHA-

119

B

10

100

20

בייצור אף מושים היהים פי 100, 20,00 פודר נאנאיק (שמת בי ושין) 7 7 472

דבינו חננאל אמר רבא ש"מ מדר"ע חלת שים אין

בישר חפץ אלא שרפה דאי ס"ר בלא שרפה ישביתהו אפילו ביו"ם ישניתהי אפילו ביו"ם שלא בשרפה ושמעי" מינה הבשרה לחלק ינאתה דאי ס"ד ללא יצאתה תיתי עשה לא הדבערה ושים לא אמרינן מתוך שהדותרה במירנן מתוך שהדותרה נכוי שלא לצודך: ות יך נכוי שלא לצודך: ות יך שנותו שות שות שלא לצודך: ות יך 17/17 1,70,7l נמי שלא לצורך: ך, ך-שבעת ימים שאור לא ימצא בבתיכם מה ת"ל הלא כבר נאטר לא יראה לך שאור בכל נבולך שבעת ימים ונו" עד מניו ליתו את האמור 103 בנבולין לא יראה לך בגבולין לא יראה לך שאור בכל נבולך מה שאור האטור בבתים 3 P17 כיון שתוא מצוי בביתו כיק שהוא סצוי בביתו עובר בבל יראה וכבל יסצא ובבל יסטין ובבל יקבל פקדתות מןרנכרי' שאילו כולן נכנסין בכלל דבר הסצוי בביתו אלא דבר תצניי כניתו הכן כלם אף שאור האזי כנכלין כושם שאיר האמור כנכלין שהור האמור כנכלין אהר האה של אהרים שלף אי אההי האה של אהרים האחר בברה אף שאורים האחרי בברה אף שאורים אמר כו יכל וכפרן אמר כו יכל וכפרן הלל לקרתי לקותנברי הלל לא ימצא אין לי אלא נכיי אל הימצא שון לי אקשי' (כלפליא) (נרחס ל"ל כלפי אליה] כלוכר

כך גם זה כלומר אם אסרה לך התורה בנכרי שלא כבשתו ' נאכ"י בנכרי שנבשתו שווא

במו שלך שודאי אשר כמי שלך שודאי אשר : אכור אביי איפוך.כלום' גברי שכבשתו רשרוי עמך בהצר כמו שלך הוא חשוב ואשר אלא מנין שאף גברי שלא

כבשתו ואינו שרוי עכן בהצר שתיא אסיר ת"ל לא יכצא כלל: רבא לא יכצא כלל: רבא אמר לעולם לא תיפור וארישא קאי. כלומר בתחלת הענין הדברים בתחלת הענין הדברים

ופיד הלכה א ב ספב עליה: לא התרינן מהוך. דהי התרינן מחוך שרי הע"ד דבעיק היה בו בברשיי פרס פר ביו ש ביון זהין שם עליה: דבעיק בברשיי פרס בברשיי פרס ביו המה החתרים ושל גבוה. הקשה הרב ר' שמע מינה מדרבי על בעף היה לחרליי על החלל לא מלריך שמע מינה מדרבי על תרי קראי למעוטי נכרי וגבוה דמחד לך ממעטיכן תרויהו אע"ג דתלתא לך כתיבי ובפ׳ כל שעה (לקתן כנ.) משמע דלריכי כולהו ובמנחות בפרק רבי ישמעאל (דף סז. ושם) קאמר תרי עריסותיכם כתיבי חד למעוטי נכרי וחד למעוטי הקדש ומיהו בספרים מדויקים גרם חד כדי עריסותיכם פירוש כשיעור עיסת מדבר וחד לעיסת הקדש וכן נרחה דבראשית הגז (הולין קלה:) דרשינן

מעריסותיכם כדי עיסתכם:

משום דכתיב לך לך תרי זימני. פ"ה כיון דמייתר לך שדייה אלא ימלא וקשה לרשב"א דמיתורא דלך גופיה אפילו בלא [לא] ימלא מליט למעומי נכרי שכיבשתו ואור" דאי לאו מלא ימלא מלך לה ממעשיכן נכרי שכיבשתו דההוא נמי לך חשיבא וה"א דאתי לדרשה החרינה הבל השתה דשדינה אלא ימלא ממשמעותיה ממעטינן נכרי שכיבשתו דלה ימלא לך משמע אפילו במלוי בעינא לך אבל עוד קשה לו כיון דשרינא אלה ימלא אמאי אילטריך ליה לעיל למדרש מה שאור שאור הוה מוקי לה למעוטי של אחרים ושל גבוה בבתים כמו בגבולים ולא למעוטי נכרי שכיבשתו ודוחק הקשה : רבינו חם דבשום דוכתא לא מלריכנא חרי קראי לכיבשתו ושלא כיבשתו בראשית הגז (הילין קלה:) גבי ביתך דגכך שדך בפר החאה בביתו (הילין קלה:) גבי ביתך דגקר סוק שאין אדם רחאה בביתו (טובת דמייתי התם בכולהו לת אלא דבר השצוי בביתו וטובת דמייתי התם בכולהו לת מלריך אלא חד קרא לכיבשתו ולשלא ליבשתו ותי' רשב"א דכיון דגלי לן הכא נכרי שכיבשתו לא חשיב שלך בשום דוכתא תו לא נריך תרי קראי וממעטינן תרוייהו מחד קרא וכן יש

לתרן מה שהקשה ה"ר יעקב דאורליינ"ש מעריסותיכם : 505

הקני מקומים קומנות היה לא ימצא אין לי הקס לה קרא לאיטורא "משום שנאמר לך לך אי מיש שנאמר ביי שלא נכשר ער יוינני: אמר מר יכול ימטין ויקבל פקדונות מן העברים תלמוד לומר מיש שלא יפצא אבדר לא ימצא הא אמרת רישא שלך אי אתה רואה אבל אתה רואה של אחרים של אחרים ושל בקיין לא ימצא הא אמרת רישא שלך אי אתה רואה אבל אתה רואה של אחרים ושל בבור לא קשיא "הא דקביל עליה אחריות האווים בנות לא קשיא "הא דקביל עליה אחריות היינני בייננית ביינות לא קשיא "הא דקביל עליה מחוים ביינות הייננית הי כי הא ראמר להו רבא לבני מחוזא יבעירו המירא דבני חילא מבתייבו כיון דאילו *מיגנב ואילו מיתביד ברשותייכו קאי ובעיתו לשלומי כדילכון הברים מתפנין הנפים הרבים מתפנין הנפים שהאלות הפוץ ביו ואסור הגיהא למאן דאמר *דבר הגורם למכון כממון דמי אלא לכאן שלו המהון ביוך שלו המהון הלן השם שלו המהון הלן השם לפנים והנו לאחרו המחומך הלן הגבו המחומך הלן הגבו המחומך הלן הגבו למנים הראש אחרו

טפי: ליים. היכן וחבירו בברכות בפרק הרואה (דף נח.) חלבי לנהרא כגני ליים חרסים שבורים להיכן הולכין: איפוך. אין לי דאסור אלא בנכרי שכיבשתו דהוי דומיא דשלך נכרי שלא כיבשתו מניין חלמוד לומר לא ימלא ולא כתב לא החלא אבל לא ימלא לגמרי משמע: וארישל קאי. להיתירא אין לי דמותר לראות של אחרים בדלא קביל עליה אחריות כדלקמיה אלא שלא כיבשתו נכרי שכיבשתו מנין דמוהר ח"ל לא ימלא: ופרכינן לרבא תנא מהדר אהיתירא ונסיב לה למילחיה קרא לאיסורא ומשני להיתירא קא נסיב לה משום שנאמר בגבולין בשאור לך לך תרי זימני לא יראה לך שאור בכל גבולך שבעת ימים בפרשת ראה וכחיב

לא יכאה לך חמץ ולא יכאה לך שאור בכל גבולך בפרשת בא ואם אינו שנין להאי לך בגבולין גבי ראייה דהא כבר אמור הניהו ענין ללה ימלה ודרוש ביה לה ימלה לך הף במצוי הצלך והיינו שרוי עמך קהמינה לך דהין המן הפור הצה הם כן שלך הבל התה מולה את שלו וההיה לך דחמן לה קחשיב דשהור וחמן מילרך לריכי כדהמר בביצה (דף ז:) דהד מחבריה לה יליף: מפוום . עירו של רבה : דבני חילה . גיים של בית המלך ומטילין תיקון טורה מזוטתיהן על העיירות : הניפה . הא דאמריכן דמשום אחריות אסור : למאן דאמר כו' . רבי שמעון קאמר ליה בבבא קמא (דף שא:) קדשים שחייב באחריותן חייב :

בתרת הלעון הדברים במחר את המצו של נכרי שלא בנכרי שלא בנכרי שלא בנכרי שלא בנכרי שלא בנכרי שלא בכשתו ואין שרוי עסך שאון בך יכולת למנעו נכרי שנבשתו רשהיי עסך בתצר מנן שאנים שים כך יכולת למנעו נכרי שנבשתו רשהיי עסך בתצר מנן שאנים שים כך יכולת למנעו שמותר ראה את אל אתה הואה אכל אתה הואה של אתה הואה של אתה הואה אכל אתה החוד אתירוא כלוסר סמשטע הני קראי מראן הדברים שמותר לראה המצי של גבשתו בדב לת קרא לא יוצא בתרכם המשות הבישה המצי של אתירוא הבל בל את הואה לך המץ הלא היוצא בתרכם המציעות במיעות במצר של אתירוא הבל בל לא יוצא לך השאר לך לך היו יוצר דאםי לבני של אתירוא המציעות אל מלא הואה אבל אתה הואה של אתיים של גבשתו של הציעות של אתירו של הואה אבל אתה הואה של אתיים של גבשתו של ביוצר בני חלא פ"ל ביוצר המציעות המשף שלתן ברי ישראל הוא מענישין אותם נמצא אותר להם כל זמן שתיא אולם מאל שלהם האו אוצרג האחרונן דבר הצורם לממין היא כלום למשתו במון כך אמרן ברוב מצורם לממין הוא בלו מון של המציעות במון כך אמרן ברוב בצורם לממין הוא בלו מון כך ובין כך אמרן ברוב מצורם לממין למשתו במון ה"א דוכרי הוא קמ"ל דבין כך אמרן

ש"מ - מדלא נפקא ליה דהאי יום הראשון ערב יום עוב הוא אלא משום דאסור להבעיר ביום עוב שמע מינה סבירא ליה כר' יהודה דאמר לקמן בפרק כל שעה [כה. וכז:] אין בישור חמן אלא שריפה ויליף לה מטתר דאי השבחתו בכל דבר סבירא ליה לוקמיה ביו"ט תורה אור ויבערנו כדבר אחר יאכילנו לכלבים שמע מינה מדרבי עקיבא תלת שמע מינה

חו ישניכנו נים: וש"מ . מדקחמר שהוא אב מלאכה סבירא ליה כר' נתן דאמר הבערה לחלק ילאתה דתניא (שנת דף ע.) הבערה ללאו יצאת שהיתה בכלל לא תעשה כל שלא לצורך: ת"ר "שבעת ימים שאור לא שמה מלחכה חזר והוליחה מכללו ופרט כה ימצא בבתיכם מה ת"ל והלא כבר נאמר "לאזס"י לאו לענמה נומר לך שאינה כמיחת בית דין כשחר מלחכות חולת בלחו זה [נ"י ומסרים לבדו רבי נתן אומר לחלק ילאתה שלא תאמר העושה ארבעה או חמשה אבות מלאכות בשונג בשבת אינו חייב אלא אחת דהא חד לאו איכא בכולהו וחד כרת לפיכך פרט בה בפני עלמה להקיש אלים מה היא מיוחדת שהיא אב מלאכה וחייבין

עליה לעלמה כו' אלמא לר' יוסי לאו אב מלאכה היא: והלא כבר נאמר ולא יראה לך שאור בכל גבולך. הרי בתים במשמע: לפי שנפמר ולפ ירפה לך. דמדכתב לך משמע מינה שלך אי אתה רואה אבל אתה רואה בגבולין של אחרים כגון נכרי ושל גבוה חם הקדישם לבדק הבית: יכול. כלמוד ממקרא זה שיטמין את שלו *ביד שלא יראט ודיו דהא לא יראה ניא מי כהיב: ויקבל פקדונום מן הנכרי . דהח כתיב לך : מ"ל לם ימלם . חסר

לך הטמנה שאף היא בכלל מליאה ואסר לך של אחרים דהכא לא כתיב לך: אין ני. מלא ימלא דאסור אלא בתו נכטעו תחת ידיך וחינו הני זימני . שרוי עמך בחלר ולקמיה פריך איפכא פי נריעניא מסחדרא . שרוי שמן בחנר ונקמים פריך חיפכת קייושין מדיל מסתבת מסתבת ל : נכרי שכיבשם ססת בייוני. הובל ידך. דבו ממונן או שלא "דים להלקוטי לידך. דבוי ממונן או שלא "דים להלקוטי מכיבשם אבל שרוי בחליבר מייוני להיים לסוכ כיבשם אבל שרוי בחליבר מייוני להיים לסוכ ידך. דהוי ממוש בממרך ממין מידים. פיין כיבשמו אבל שרוי בחלרך ממין כיוש. פיין תלמוד לומר לא ימלא לקמיה מפרש לה: ואין לי אלא בבפים . כלומר ואם כאמר זה ולא כאמר ולאיראה לך שאור הייתי אומר אין לי שאסור

לשהות חמן אלא בבתים מפני שהוא אלי פ"דברים מלוי אללו תמיד דהא בהאי קרא בחים הוא דכתיב: פלמוד לומר בכל נכולך. בקרא דלא יראה כתיב: ועדיין . אע"פ שנאמר שניהם יש לי לומר בבתים עובר בכל אלו דהא לא ימלא דמשמע אפילו הפמנה לא כתב אלא בבחים ולא כתב בחו נמי לך להוליה של אחרים אבל בגבולין בורות שיחין ומערות כתב לך ואני אומר אבל אחה רואה בהן של אחרים

מנין ליתן קולו של זה בזה וחומרו כלפי ליים . שתי מלות כלפי היכו

של זה בזה ת"ל כו' ולקמיה פריך מאי [פי׳ פוסי קאמר דמייםי לה של אחרים ושל שבישת מד.
גבוה לאיסורא ולהתירא הכא והכא: [לקקן מפ:
בלפי ליים ... שהי מונה רלה: כנהי ("לקן נוטה דבר זה הא איפכא מסתברא נכרי שכבשתו מסתברא דאסור

גם' משום שנאמר לך לך

-000

הש"ם